

Ritxi Mercader: «M'agradaria tornar a viure una promoció amb el Peralada»

Entrevista amb el jugador del CF Peralada, Ritxi Mercader

Incombustible. Així es podria definir Ritxi Mercader com a jugador. Nascut a Palamós, el 9 de juliol del 1990, és una de les cares visibles del Peralada, i una de les figures més respectades del futbol altempordanès.

El Peralada és l'exemple del que són les dinàmiques a Tercera Divisió, no?

Poques vegades havia vist tanta igualtat com la d'aquest any. La distància de punts entre els de davant i darrere es pot trencar en dos partits, i canviar la situació dels equips. Nosaltres vam començar molt bé, l'equip estava bé, però és el que tenen aquests anys llargs. La pretemporada va ser llarguíssima sense saber ben bé quan començàvem. Tot i els errors, seguim allà.

Moralment, el cop ha estat més dur? Feia moltes jornades que l'equip no enfrontava una situació com aquesta.

Crec que el cop ha estat dur. Algun partit hem lluitat per posar-nos líders, i ara hem lluitat per tornar a guanyar. Les posicions de play-off són possibles, la moral de seguir competint per a aquest objectiu encara hi és, estem entrenant bé, però hem de recuperar aquest punt competitiu de l'inici d'aquesta o el final de la temporada passada.

Heu notat menys suport en aquest moment?

Un dels grans avantatges que tenim a Peralada és la tranquil·litat amb la qual podem treballar cada dia. Evidentment, la pressió del context ens afecta poc. Ni érem tan bons quan estàvem a dalt, ni som tan dolents en aquesta ratxa que volem deixar enrere. Des del cos tècnic i la directiva sempre ens han transmès la màxima confiança i volem respondre sempre.

Li ha tocat portar el braçalet de capità amb la baixa de Romero per lesió. Li ha tocat aguantar aquesta pressió i en aquest moment.

Al final és una responsabilitat amb l'equip. En el dia a dia, en Sergi és merescudament el capità d'aquest vestuari, l'hem trobat a faltar i no vaig dubtar ni un segon. Formem un bon grup de capitans amb l'Èric i en Josu, si en algun partit també l'hagués portat amb el mateix respecte cap al club, però estic molt content que en Sergi ja pugui tornar a estar amb nosaltres després dels problemes físics.

Sempre ha estat una peça clau d'aquest equip sobre el camp. Com es troba a títol personal?

Jo estic molt bé, a Peralada sempre m'han donat molt suport. Vaig arribar molt convençut, no me'n penedeixo i agraeixo la confiança de l'Albert i en Nitús. M'han demostrat la confiança que tenen en mi, m'he trobat en un context esportiu que dona pel tipus de jugador que soc i poder rendir. Tot i ser un any complicat per a tothom, crec que hem arribat a un gran nivell i esperem que el fet que l'equip estigui més bé, faci millorar la personal, de tothom.

Parla de confiança, la mateixa que té el vestuari en Albert Carbó?

Sens dubte. Sí que és veritat que les ratxes aquí a Peralada sempre han estat llargues, les bones i les dolentes. No hi ha hagut una irregularitat clara. Amb l'Albert hem estat a mort sempre, hem competit amb ell i no deixa de demostrar-nos que és un gran entrenador. La confiança és intacta, ell va formar aquest grup després de començar de zero i és el capità esportiu d'aquest vaixell.

Per cert, cada dos per tres deu rebre una oferta del Palamós.

Sempre em fan la mateixa pregunta (riure). Aquí estic molt a gust, però si hi ha algun equip que no li tanco mai la porta, és el Palamós. És un any dur sense competicions a Primera Catalana, però sempre els agafo el telèfon. Però a Peralada, ara mateix, estic contentíssim i no em plantejo cap opció que no sigui estar aquí.

Li queda alguna meta per complir?

No és tant una meta, sinó repetir un moment molt maco que he viscut. La promoció d'ascens amb la Unió la vaig viure molt intensament i m'agradaria poder tornar-ho a viure amb el Peralada.

Té algun missatge per transmetre?

Som uns privilegiats per poder entrenar, jugar, competir i fer el que ens agrada. Per això, i per respecte al futbol, necessitem exigir-nos el màxim fins al final de la temporada per poder allargar-la i gaudir junts d'aquest grup tan magnífic que tenim. Com més duri, millor. El futbol és un oasi que tenim en un context general que no acompanya gaire.

Font del document:

https://www.emporda.info/esports/2021/02/02/maposagradaria-tornar-viure-promocio-peralada/486455.html?utm_source=rss